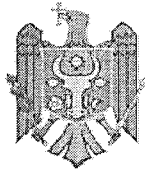

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
A REPUBLICII MOLDOVA**

**THE SUPREME COURT OF JUSTICE
OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA**

mun. Chișinău, str. P. Rareș, nr.18,
Republica Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+ 373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Chișinău, P.Rareș, 18 street,
Republic of Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Nr. 3ra-12/19 din 27.06.2019

Curții Constituționale a RM

Prin prezenta, în baza încheierii din 12 iunie 2019, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție Vă expediază cererea depusă de executorul judecătoresc Andrei Gosic privind controlul constituționalității unor sintagmei din art.14 alin.(6), art.40 alin.(2), art.50 lit.b), art.50 lit.c), art.54 alin.(3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Anexă: copia încheierii din 12 iunie 2019 pe 7 pagini, cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate adresată Curții Supreme de Justiție pe 3 pagini, sesizarea adresată Curții Constituționale a RM pe 19 pagini, anexe cu copii certificate ale unor acte pe 13 file.

Cu respect,

**Președintele Colegiului civil,
comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție**

T.Vieru

Ex: T.Bradu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA		
Intrare Nr.	1269	
" 01 "	07	2019

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

MD – 2004, mun. Chișinău str. Alexandru Lăpușneanu, 28

SESIZARE privind excepția de neconstituționalitate

Prezentată în conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, art. 25 lit. d) din Legea nr. 317-XII din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională, art. 38 alin. (1) lit. d) art. 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16.06.1995,

I. AUTORUL SESIZĂRII:

1. Numele – **Gosic**,
2. Prenumele – **Andrei**,
3. Funcția – **Executor Judecătoresc, Licența Nr. 190 Seria LE**,
4. Cod Fiscal – **44456025**,
5. Adresa – **MD 2012, Republica Moldova, m. Chișinău, str. Mitropolit Varlaam 65, et. 3, bir. 355**,
6. e-mail: **gosic13@gmail.com**,
7. Fax – **022 54 44 34**,
8. Telefon – **022 54 70 41**,
9. Telefon mobil – **068 401 190**.

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității și declararea ca fiind neconstituționale a următoarelor sintagme:

1) **„Investirea cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripția unei alte instanțe de judecată se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești ...”**,

din alin. (6) art. 14 Admiterea în profesia de executor judecătoresc, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 72 alin. (3), art. 96 alin. (1), art. 107 alin. (1), art. 126 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA;

2) **„Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut”**,

din alin. (2) art. 40 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 4, art. 23 alin. (2), art. 72 alin. (3), art. 96 alin. (1), art. 107 alin. (1) din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA;

3) **„va exercita funcțiile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pînă la crearea acesteia”**,

din lit. (b) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 72 alin. (3) din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA;

4) **„... pînă la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești”**,

din lit. (c) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 72 alin. (3) din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA;

5) **„Pînă la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești ...”**,

din alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 72 alin. (1, 3), art. 96 alin. (1), art. 107 alin. (1), art. 126 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI PRINCIPAL

În data de 27.10.2017, de către Ministrul Justiției al RM a fost adoptat ordinul nr. 924, publicat în Monitorul Oficial al RM nr. 383-388 (6306 – 6311) din 03.11.2017, fiind admisă cererea executorului judecătoresc Gosic Andrei, Licența Seria LE nr. 190, prin care a fost ordonată învestirea cu împuterniciri de executarea activității de executare în circumscripția mun. Chișinău în legătură cu transferul acestuia din circumscripția raionului Călărași.

În data de **03.01.2018**, reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM, a depus în adresa Judecătoriei Chișinău sediul Centru cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu executor judecătoresc Gosic Andrei, cu privire la contestarea ordinului nr. 924 din 27.10.2017 al Ministrului Justiției al RM.

În data de 05.01.2018, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, dosar nr. 3-12/18, Judecătorul Arhip Alexandru, a dispus primirea spre examinare în ordinea contenciosului administrativ, a cererii indicate supra, fixînd prima ședință pentru 22.03.2018 ora 09:30.

În data de 23.01.2018, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, dosar nr. 3-12/18, Judecătorul Bagrin Lucia, a admis cererea de accelerare înaintată de reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM în data de 18.01.2018, dispunînd desfășurarea ședinței de judecată de către Judecătorul Arhip Alexandru în data de 26.01.2018 ora 10:30.

În data de 02.02.2018, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, dosar nr. 3-12/18, Judecătorul Arhip Alexandru, a respins cererea intervenientului accesoriu Executor judecătoresc Gosic Andrei înaintată în cadrul ședinței de judecată desfășurate în data de 26.01.2018, în baza art. 267 lit. (a), (b), și (c), art. 268 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă al RM, cu privire la scoaterea cererii de pe rol.

În data de 19.02.2018, prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, dosar nr. 3-12/18, Judecătorul Arhip Alexandru, a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM, fiind dispusă anularea ordinului nr. 924 din 27.10.2017 al Ministrului Justiției al RM, iar, ca argument de bază fiind reținută critica invocată de reprezentantul reclamantului cu privire la încălcarea alin. (6) art. 14 Admiterea în profesia de executor judecătoresc, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, *admisă* de către **MINISTRUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA**, în procesul de adoptare a ordinului contestat.

În data de 24.07.2018, prin Decizia Curții de Apel Chișinău, dosar nr.3a-545/18, apelurile declarate de către executorul judecătoresc Gosic Andrei și Ministerul Justiției al RM au fost respinse, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 19.02.2018, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Gosic Andrei cu privire la contestarea actului administrativ.

În data de 24.09.2018, în interiorul termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă al RM, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Gosic Andrei a declarat recurs împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 24.07.2018, dosar nr. 3a-545/18 (02-3a-68431-21032018), precum și a soluției acordate de prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Hotărîrea din 19.02.2018, dosar nr. 3-12/18.

În data de 06.03.2019, de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de executorul judecătoresc Gosic Andrei, a fost considerat admisibil.

IV. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI REPUBLICII MOLDOVA, PRECUM ȘI ARGUMENTELOR ÎN SUSȚINEREA POZIȚIEI EXPRIMATE:

VI.1

Constituția Republicii Moldova

din 29.07.1994, publicată în Monitorul Oficial Nr. 1, în vigoare din 27.08.1994

Articolul 1 alin. (3). Statul Republica Moldova

Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 2 alin. (2). Suveranitatea și puterea de stat

Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

Articolul 4. Drepturile și libertățile omului

Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 6. Separția și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prevederilor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 7. Constituția, Legea Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 9 alin. (3). Principiile fundamentale privind proprietatea

Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sînt factorii de bază ai economiei.

Articolul 16. Egalitatea

Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23 alin. (2). Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 46. alin. (1). Dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia
Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

Articolul 54. Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți
În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 72. Categorii de legi

(1) Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

(2) Legile constituționale sînt cele de revizuire a Constituției.

(3) **Prin lege organică se reglementează:**

- a) sistemul electoral;
 - b) organizarea și desfășurarea referendumului;
 - c) organizarea și funcționarea Parlamentului;
 - d) organizarea și funcționarea Guvernului;
 - e) organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a contenciosului administrativ;
 - f) organizarea administrației locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală;
 - g) organizarea și funcționarea partidelor politice;
 - h) modul de stabilire a zonei economice exclusive;
 - i) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;
 - j) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;
 - k) organizarea generală a învățămîntului;
 - l) regimul general al cultelor religioase;
 - m) regimul stării de urgență, de asediu și de război;
 - n) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora;
 - o) acordarea amnistiei și grațierii;
 - p) celelalte domenii pentru care, în Constituție, se prevede adoptarea de legi organice;
 - r) alte domenii pentru care Parlamentul consideră necesară adoptarea de legi organice.
- (4) **Legile ordinare intervin în orice domeniu al relațiilor sociale, cu excepția celor rezervate legilor constituționale și legilor organice.**

Articolul 96 alin. (1). Rolul

Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a statului și exercită conducerea generală a administrației publice.

Articolul 107 alin. (1). Administrația publică centrală de specialitate

Organele centrale de specialitate ale statului sînt ministerele. Ele traduc în viață, în temeiul legii, politica Guvernului, hotărîrile și dispozițiile lui, conduc domeniile încredințate și sînt responsabile de activitatea lor.

Articolul 126. Economia

Economia Republicii Moldova este economie de piață, de orientare socială, bazată pe proprietatea privată și pe proprietatea publică, antrenate în concurență liberă.

(2) *Statul trebuie să asigure:*

- a) *reglementarea activității economice și administrarea proprietății publice ce-i aparține în condițiile legii;*
- b) *libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție;*
- c) *protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;*
- d) *stimularea cercetărilor științifice;*
- e) *exploatarea rațională a pământului și a celorlalte resurse naturale, în concordanță cu interesele naționale;*
- f) *refacerea și protecția mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;*
- g) *sporirea numărului de locuri de muncă, crearea condițiilor pentru creșterea calității vieții;*
- h) *inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine.*

Articolul 134. Statutul

Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

VI.2

Declarația Universală a Drepturilor Omului

În articolul 8 prevede: *Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege.*

VI.3

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale
amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma
la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova
prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997)

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

Orice persoana are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanța atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natura să aducă atingere intereselor justiției. [...]

Articolul 14. Interzicerea discriminării

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1 Protecția proprietății

Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului Statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.

VI.4

LEGEA cu privire la Guvern Nr. 64 din 31.05.1990

Articolul 3. Directiile principale ale activității Guvernului

În conformitate cu împuternicirile sale Guvernul:

14) asigură respectarea și executarea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

VI.5

HOTĂRÎREA GUVERNULUI cu privire la Ministerul Justiției al Republicii Moldova Nr. 129 din 15-02-2000

I.1. Principii generale

Ministerul Justiției este organul central al administrației publice de specialitate, care exercită conducerea, coordonarea și controlul în domeniile de competență, asigură realizarea politicii de stat în sfera justiției și în activitatea sa se subordonează Guvernului.

II.8. Funcțiile Ministerului Justiției

12) exercită controlul în sfera executării hotărârilor judecătorești și probațiunii.

VI.6

LEGEA privind actele legislative Nr. 780 din 27.12.2001

Articolul 9 alin. (3). Legile organice

În conformitate cu prevederile art.72 alin.(3) lit.p) din Constituție, prin lege organică se reglementează și:

- a) consfințirea frontierelor țării;*
- b) stabilirea Imnului de Stat;*
- c) modul de funcționare a limbilor;*
- d) condițiile dobândirii, păstrării și pierderii cetățeniei;*
- e) structura sistemului național de ocrotire a sănătății și mijloacele de ocrotire și protecție a sănătății fizice și mintale a persoanei;*
- f) stabilirea funcțiilor publice ai căror titulari nu pot face parte din partide;*

- g) prelungirea mandatului Parlamentului în caz de război sau catastrofă;
- h) stabilirea unor incompatibilități ale calității de deputat în Parlament, altele decât cele prevăzute expres de Constituție;
- i) procedura de alegere a Președintelui Republicii Moldova;
- j) prelungirea mandatului Președintelui Republicii Moldova în caz de război sau catastrofă;
- k) stabilirea altor membri ai Guvernului, în afară de Prim-ministru, prim-viceprim-ministru, viceprim-miniștri și miniștri;
- l) stabilirea unor incompatibilități ale funcției de membru al Guvernului, altele decât cele prevăzute expres de Constituție;
- m) stabilirea structurii sistemului național de apărare;
- n) formele și condițiile speciale de autonomie ale unor localități din stînga Nistrului și din sudul Republicii Moldova;
- o) atribuțiile, modul de organizare și funcționare a Curții de Conturi.
- p) stabilirea normelor materiale și procedurale de inițiere, desfășurare și lichidare a afacerii (activității de întreprinzător), precum și de control asupra afacerii;
- q) stabilirea limitelor de reglementare a activității de întreprinzător pentru Guvern și/sau pentru autoritățile administrației publice.

VI.7

LEGEA privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale, Nr. 173 din 06.07.1994

Articolul 1 alin. (1).

Legile, promulgate de Președintele Republicii Moldova, hotărârile Parlamentului, decretul Președintelui Republicii Moldova, hotărârile și dispozițiile Guvernului, actele Curții Constituționale și ale Curții de Conturi, actele normative ale organelor centrale de specialitate ale administrației publice, ale Băncii Naționale a Moldovei și ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare, precum și actele normative de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la tratatele internaționale, însoțite de textul tratatului în limba de stat, inclusiv textele anexelor și documentelor aferente, rezervele și declarațiile Republicii Moldova la tratat efectuate la momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, actele normative referitoare la suspendarea, denunțarea sau stingerea tratatelor internaționale, ordinul ministrului afacerilor externe și integrării europene prin care se aduce la cunoștința publică data intrării în vigoare, a suspendării sau data stingerii tratatelor internaționale, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova**, editat de Agenția Informațională de Stat "Moldpres", în limba de stat cu traducere în limba rusă și în alte limbi, conform legislației. În caz de necesitate, în Monitorul Oficial se publică și alte acte oficiale.*

Articolul 1 alin. (5).

Actele oficiale nominalizate la alin.(1), intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial sau la data indicată în text, cu excepția actelor menționate la art. 2. Actele oficiale ce intră în vigoare la data prevăzută în textul actului respectiv se publică în Monitorul Oficial în termen de 10 zile de la data adoptării. Avînd în vedere specificul pieței financiare nebankare, prevederea privind termenul limită de publicare din prezentul alineat nu se aplică actelor emise de către Comisia Națională a Pieței Financiare.

Articolul 8.

Actele oficiale pot fi difuzate la radio, la televiziune și prin rețeaua Internet, numai făcîndu-se trimitere la Monitorul Oficial.

VI.8

Codul de Executare a Republicii Moldova
Nr. 443 din 24.12.2004,
republicat în temeiul art. II alin. (2) al LEGII Nr. 143
din 02.07.2010, publicat în Monitorul Oficial la 05.11.2010, Nr. 214-220

Articolul 1. Sarcina și scopul procedurii de executare

Procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Articolul 2. Principiul legalității

Executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentului executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și alte acte normative.

Articolul 3. Principiul egalității

Modul și condițiile de punere în executare a documentelor executorii se extind asupra persoanelor cu funcții de răspundere, persoanelor fizice, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, și asupra persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare.

Articolul 5. Principiul umanismului

Modul și condițiile de punere în executare a documentelor executorii se stabilesc pe principiul respectării drepturilor omului și nu pot avea ca scop pricinuirea de suferințe fizice și morale sau de prejudicii materiale.

Articolul 7. Independența executorului judecătoresc

În executarea documentelor executorii, executorul judecătoresc este independent și se supune numai legii. Orice imixtiune în activitatea de executare a documentelor executorii este inadmisibilă și atrage răspunderea prevăzută de lege.

Pornind de la cadrul legal reliefat supra, în motivarea obiecției de neconstituționalitate a obiectului sesizării autorul acesteia aduce următoarele critici de neconstituționalitate extrinseci, în special:

obiectul sesizării – prevederile legale criticate au fost adoptate prin **lege organică**, însă autorul sesizării atrage atenția Înaltei Curți asupra faptului că, norma de drept regăsită la art. 72 alin. (3) din Constituția RM prevede în mod expres și exhaustiv domeniile ce urmează a fi reglementate prin asemenea categorie de legi, circumstanțe în care se constată cu certitudine faptul că, domeniul organizării sistemului de executare a hotărârilor cu caracter civil nu se regăsește în conținutul normei constituționale nominalizate, reflectînd evident faptul că, domeniul de organizare profesională și de autoadministrare a profesiei de executor judecătoresc nu cade sub incidența reglementărilor legilor organice.

Mai mult ca atît, nici LEGEA Nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative nu stipulează respectivul domeniu ca fiind posibil a fi reglementat prin lege organică.

Și în această ordine de idei, autorul sesizării remarcă faptul că, de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în Hotărîrea nr. 8 din 20.05.2013, Înalta Curte a menționat că legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau a actului juridic cu normele superioare, care stabilesc condițiile de procedură privind edictarea

normelor juridice. Comportamentul legal vizează atât activitatea de legiferare a Parlamentului, cât și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

În altă ordine de idei, autorul sesizării aduce următoarele critici de neconstituționalitate intrinseci, cu referire la fiecare sintagmă criticată în parte, în special:

II.1) „Investirea cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripția unei alte instanțe de judecată se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești ...”,

din alin. (6) art. 14 Admiterea în profesia de executor judecătoresc, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești,

În opinia autorului sesizării, sintagma criticată reglementează într-un mod incoerent modul de transfer a unui executor judecătoresc din circumscripția unei instanțe de judecată în alta, creînd o situație de insecuritate juridică pentru destinatarii eventualului transfer, și în același timp lăsînd un spațiu de manevră arbitrarului, manifestat de eventualii factori de decizie în asemenea spețe. Or, reeșind din conținutul normei de drept criticate, nu este clar și previzibil reglementat un eventual proces de transfer, circumstanțe în care accesibilitatea unui asemenea exercițiu de transfer este vagă și lipsită de transparență.

În viziunea autorului sesizării, sintagma criticată, instituie o interdicție de operare a transferului în lipsa cererii executorului judecătoresc în acest sens, în același timp în cazul intervenirii unei asemenea cereri impune Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești să propună, fără a pune în discuție, către Ministrul Justiției spre examinare cererea recepționată de la executor judecătoresc, iar, Ministrul Justiției ca unica autoritate decide fie admiterea fie respingerea eventualului transfer solicitat.

Însă, în speță autorul sesizării a întâmpinat din start o rezistență din partea Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești care recepționînd cererile sale de transfer nu le propuneau spre examinare autorității competente spre examinare - Ministrului Justiției, ci arogîndu-și în mod abuziv atribuțiile Ministrului Justiției, examinau unilateral cererile în acest sens, refuzînd în admiterea acestor transferuri.

Și la acest capitol, autorul sesizării constată necesitatea atragerii atenției Înaltei Curți asupra prevederilor legale ce reglementează atribuțiile Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, regăsite la norma de drept a art. 42 alin. (3) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, în conținutul căreia nu se regăsesc atribuții cu privire la **examinarea în fond a cererilor de transfer** a executorilor judecătorești dintr-o circumscripție a instanței de judecată în alta, însă, în mod expres este prevăzut la lit. (a) alin. (3) din art. 42 al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, că: „Consiliul are următoarele atribuții - propune ministrului justiției spre aprobare numărul necesar de executori judecătorești și teritoriul de activitate”.

Deci, autorului sesizării prin prizma previzibilității normelor de drept indicate supra, îi este clar că – autoritatea competentă, în examinarea cererilor de transfer dintr-o circumscripție a instanței de judecată în alta, este în mod exclusiv Ministrul Justiției, însă în circumstanțele litigiului principal, descrise în punctul III al sesizării, atît Judecătoria Chișinău sediul Centru cît și Curtea de Apel Chișinău, au reținut ca fiind viabilă aplicarea prevederilor alin. (6) din art. 14 Admiterea în profesia de executor judecătoresc, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, **ca fiind un drept de veto al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești**. Or, în lipsa acordului expres din partea Consiliului Uniunii Naționale a

Executorilor Judecătorești operarea transferului de către Ministrul Justiției a fost apreciată ca fiind o ingerință în activitatea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, și efectiv în mod automat duce la nulitatea ordinului Ministrului Justiției, în acest sens.

Și în această ordine de idei, autorul sesizării constată necesitatea atragerii atenției Înaltei Curți asupra statutului subiectului implicat în exercițiul de transfer, în special - Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care potrivit art. 42 alin. (1) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, este: „*Organul executiv al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este Consiliul, constituit din 7 membri, aleși pe un termen de 4 ani. Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este de drept și președinte al Consiliului.*” Astfel, autorul sesizării constată necesitatea atragerii atenției Înaltei Curți asupra faptului că Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nu are personalitate juridică și efectiv poate întreprinde exclusiv atribuțiile regăsite în mod expres la art. 42 alin. (3) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, iar, eventuala opunere a operării efectuării transferului în mod legal ar putea fi manifestată prin înaintarea obiecțiilor ce ar fi examinate eventual cumulativ cu cererea de transfer, în exclusivitate de autoritatea competentă – Ministrul Justiției al RM.

În același context, Curtea Europeană a statuat cu valoare de principiu că noțiunea de „*bunuri*” din articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană are o semnificație autonomă și nu se limitează numai la proprietatea unor bunuri corporale, astfel încât alte drepturi și interese care constituie active pot fi considerate „drepturi de proprietate”.

De asemenea, în sensul Convenției noțiunea de „*bunuri*” cuprinde atât bunurile mobile, bunurile imobile, alte drepturi reale, cât și „*speranța legitimă*” de a obține un avantaj patrimonial. Astfel, **potrivit jurisprudenței degajate de CtEDO licența de a desfășura o anumită activitate a fost în mod constant considerată un „*bun*”** în sensul articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, în măsura în care oferă persoanelor vizate un drept asupra unui interes material și aceasta indiferent de faptul dacă actul este de natură administrativă (hotărârea Bimer S.A. v. Moldova), în acest mod, licența eliberată pentru desfășurarea unei activități liberale poate fi considerată un „*bun*” în sensul articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, atunci când punerea ei în valoare a condus la formarea unei clientele.

La caz, reieșind din raționamentele expuse supra, se deduce că dreptul pe care îl implică deținerea licenței de executor judecătorec, de a-și forma propria clientelă în procesul exercitării atribuțiilor sale statuate de lege poate fi asimilat dreptului de proprietate, consacrat de articolul 46 din Constituția RM și articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană.

Astfel, este evident că, atunci când transferul executorului judecătorec este condiționat în mod absolut de acordul Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, dreptul exclusiv al executorului judecătorec de a decide asupra teritoriului în circumscripția cărei instanțe de judecată va fi desfășurată activitatea sa, în funcție de circumstanțele vieții personale, dezvoltarea afacerii – prin asociere cu alte birouri, în funcție de conjunctura economică, în care ultimul își desfășoară activitatea, este susceptibil de a fi obstrucționat prin manifestarea unui comportament arbitrar din partea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Totodată, recunoașterea dreptului de veto al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu referire la soluționarea cererilor de transfer, va aduce atingere prevederilor art. 9 și 46 prin prizma prevederilor art. 54 și 126 din Constituția RM, or, abuzul din partea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a admite o cerere de transfer poate limita executorul judecătorec în dezvoltarea mecanismelor economico-financiare ale activității sale, cum ar fi bugetul de venituri și cheltuieli, natura și volumul contractelor încheiate cu clientela, precum și dezvoltarea numărului salariaților precum și cel al executorilor judecătorești stagiați, luând în considerațiune faptul că, anume în Capitală sunt amplasate marea majoritate a instituțiilor de învățământ superior, asigurând posibilitatea legeră de identificare și antrenare a tinerilor specialiști.

Astfel, admițând în mod teoretic eventuala existență a dreptului de veto al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești privitor la soluționarea cererilor de transfer, acest drept de veto - este evident neproportional în coraport cu executorul judecătorec, or, deși

activitatea de exercitare a profesiei de executor judecătoresc nu este o activitate de întreprinzător, această activitate totuși are drept scop culegerea fructelor acestei activități și efectiv obținerea unui profit, deci urmează a fi asigurată o celeritate și un drept efectiv în managementul acestei activități, prin crearea condițiilor de acces la piața acestei activități desfășurată în Capitala Republicii Moldova, cu asigurarea liberei inițiative economice și a concurenței loiale. Or, este un fapt notoriu și pe pagina oficială a Ministerului Justiției al RM se regăsește informația cu privire la încetarea activității mai multor executori judecătorești din teritoriul de activitate al circumscripției Judecătoriei Chișinău, fiind eliberate mai multe locuri, însă din 2010 și pînă în prezent, nimeni nu a informat oficial despre eliberarea unor locuri în acest sens, prin ce se crează toate premisele de monopolizare a acestei piețe de activitate din circumscripția Judecătoriei Chișinău.

În România spre exemplu, acest proces de transfer este unul extrem de transparent, la eliberarea unui eventual loc vacant, se anunță în mod oficial toți executorii judecătorești, iar, cei cointeresați participă la concursul organizat în acest sens, și câștigătorul beneficiază de un asemenea transfer, acest exemplu este demn de urmat, or, doar pe bază de concurs se elimină suspiciunile de comportament arbitrar, și în același timp limitează dezvoltarea flagelului corupției care planează insistent și este fatal în condițiile instituirii unui drept de veto în favoarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în procesul de transfer al executorului judecătoresc.

Mai mult ca atît, autorul sesizării aduce la cunoștința Înaltei Curți și faptul că, avînd la origine mai multe cereri de efectuare a transferului înaintate de autorul sesizării, așa zisa *Uniune Națională a Executorilor Judecătorești din RM*, a emis la 02.09.2016, Hotărîria nr. 9 a Congresului extraordinar al executorilor judecătorești, prin care la punctul 10 a stabilit că: „*Cu votul majorității, s-a stabilit că nu se vor reține spre examinare solicitările de schimbare a teritoriului de activitate a executorilor judecătorești, al căror stagiu este mai mic de 5 ani.*”, care la rîndul său a fost menținută prin Hotărîrea Congresului nr. 10 din 25.10.2017, punctul 5, însă la necesitatea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, au fost adoptate și Hotărîri de propunere a transferurilor, drept exemplu servind Hotărîrea nr. 42 din 14.08.2017, înaintată Ministerului Justiției al RM la 13.11.2017.

Astfel, pe lîngă faptul că, prevederea legală contestată nu prevede un mecanism clar și previzibil de obținere a transferului, această *Uniune Națională a Executorilor Judecătorești din RM* a instituit un moratoriu în privința transferurilor, aplicînd un tratament discriminatoriu în privința executorilor judecătorești al căror stagiu este sub 5 ani. Însă la caz, această Hotărîre cu nr. 9 a Congresului extraordinar al executorilor judecătorești din 02.09.2016, însă nici din conținutul hotărîrii contestate nici din prevederile Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nu este prevăzut un termen sau o cale de atac a hotărîrilor adoptate de această *Uniune Națională a Executorilor Judecătorești din RM*, circumstanțe în care se elucidează încălcarea prevederilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

Prin Declarația cu privire la starea justiției în Republica Moldova și la acțiunile necesare îmbunătățirii situației în domeniul justiției, aprobată prin Hotărîrea Parlamentului nr. 53-XVIII din 30 octombrie 2009, Parlamentul a constatat cu îngrijorare că justiția în Republica Moldova este grav afectată de corupție.

Și la acest capitol, autorul sesizării va face referire și la Legea Nr. 231 din 25.11.2011 privind aprobarea Strategiei de reformare a sectorului justiției din 2011-2016, potrivit căreia: „*Obiectivele specifice ale Strategiei sunt următoarele: promovarea și implementarea principiului toleranței zero pentru manifestările de corupție în sectorul justiției*”.

În altă ordine de idei, reeșind din prevederile art. 96 și 107 din Constituția Republicii Moldova, prin prizma poziției expuse de către CtEDO, în cauza *Fuklev vs Ukraine*, anume Guvernul RM prin intermediul Ministerului Justiției al RM traduce în viață și conduce domeniile

încredințate, asigurând realizarea politicii de stat în sfera justiției, iar în activitatea sa – **Ministerul Justiției se subordonează în exclusivitate Guvernului RM.**

Astfel, autorul sesizării opinează că, în cazul înaintării unei cereri de transfer, Consiliul doar o redirecționează către Ministrul Justiției spre adoptarea soluției, iar, în termen de 10 zile de la data depunerii cererii, Ministrul Justiției emite ordinul de rigoare, cu condiția respectării alin. (2) lit. a)–d) din art. 14 Admiterea în profesia de executor judecătoresc, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești. Concomitent, anume modul de înaintare a cererilor de transfer prin intermediul Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, a fost instituit pentru a acorda posibilitatea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a formula un eventual dezacord însă soluția urmează a fi adoptată de Ministrul Justiției, or, în caz contrar se aduc atingeri prevederilor art. 96 și 107 din Constituția Republicii Moldova.

Și întru consolidarea poziției exprimate supra, autorul sesizării consideră necesar de a menționa că, în condițiile art. 40 alin. (5) din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, ***La elaborarea oricăror acte de dispoziție, acte normative sau legislative legate de activitatea de executare silită, autoritățile vor solicita opinia și propunerile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.*** Însă cu certitudine, aceste opinii și propuneri nu pot prevala asupra prevederilor regăsite la normele de drept ale art. 96 și 107 din Constituția Republicii Moldova. Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în mod expres și faptul că: *“anume Statul are obligația pozitivă să organizeze un sistem de executare al hotărârilor judecătorești care să fie efectiv atât în drept, cât și în practică, precum și să asigure executarea acestora fără întârziere necuvenită”* (cauza Fuklev vs Ukraine).

Astfel, autorul sesizării consideră că în lumina celor reliefate supra, a fost elucidat în mod absolut faptul că, sintagma legală contestată, în special – ... *se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești ...*, este imprecisă, neclară și duce la dezvoltarea arbitrarului în acest exercițiu legal, la prima vedere simplu și evident, însă reeșind din conduita manifestată de așa zisa *Uniune Națională a Executorilor Judecătorești din RM*, în acest proces, care nici nu a invocat dreptul a fi pretins încălcat, prin operarea transferurilor executorilor judecătorești, este evident că această sintagmă legală contestată nu poate trece de controlul impus prin prevederile art. 4 și 16, prin prizma art. 23 alin. (2) din Constituția RM. Or, exigențele preeminenței dreptului presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice, **Raportului privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41.** În acest sens, art. 23 alin. (2) din Constituția RM, implică adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile și previzibile.

Astfel, pentru ca legea să corespundă cerinței previzibilității, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitatea de exercitare a puterii discreționare a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legal urmărit, pentru a-i oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (*Sissanis v. România*, 25.01.2007, § 66; *Seychell v. Malta*, 28.08.2018, § 50-52). Or, o putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității (**HCC nr. 28 din 23.11.2015, § 61**).

Și în această ordine de idei, este de menționat că, potrivit prevederilor regăsite în Hotărârea CEDO din 13.12.2001 (cererea nr. 45701/99) cauza Mitropolia Basarabiei și Alții c. Moldovei, **Înalta Curte** reamintește în jurisprudența sa constantă conform căreia expresia *„prevăzută de lege”* **din articolele 8-11 ale Convenției** nu numai că cere ca măsura incriminată să aibă o bază în dreptul intern, dar vizează, de asemenea, și calitatea legii în cauză, care trebuie să fie suficient de accesibilă și previzibilă în ceea ce privește efectele ei, adică să fie enunțată cu destulă precizie, astfel încât să permită persoanei - în caz de necesitate, cu o consultare adecvată, să-și determine conduita sa (*Hotărârile Sunday Times v. Royaume Uni (nr. 1)*, 26 aprilie 1979, seria A nr. 30, p. 31 § 49, *Larissis et autres v. Grèce*, 24 februarie 1998, Recueil 1998-1, p. 378, § 40, *Hashman et*

Harrup v. Royaume-Uni [GC], nr. 25594/94, § 31, CEDH 1999 VIII, Rota ru v. Roumanie [GC], nr. 28341/95, § 52, CEDH 2000-V).

Pentru a răspunde acestor exigențe dreptul intern trebuie să ofere o anumită protecție împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților publice în drepturile garantate de Convenție. Atunci când este vorba de chestiuni care aduc atingere drepturilor fundamentale, legea este contrară principiului preeminenței dreptului, acesta fiind unul din principiile fundamentale ale unei societăți democratice consacrat de Convenție, dacă marja de discreție prevăzută de lege oferă executivului împuterniciri largi. Legea trebuie să definească cu suficientă precizie scopul oricărei marje de discreție și modalitățile de exercitare a acesteia (*HTchaouch v. Bulgarie [GC], nr. 30985/96, § 84, CEDH 2000-XI*).

Nivelul de precizie a legislației interne - care nu poate în nici un caz să prevadă toate ipotezele - depinde într-o măsură considerabilă de conținutul instrumentului în cauză, de domeniul pe care-l reglementează și de numărul și statutul celor cărora li se adresează (*Hotărârile Hashman et Harrup citată anterior, § 31 și Groppera Radio AG et autres v. Suisse, 28 martie 1990, seria A nr. 173, p. 26, § 68*).

II.2) „Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut”,

din alin. (2) art. 40 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești,

II.3) „va exercita funcțiile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pînă la crearea acesteia”,

din lit. (b) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 72 alin. (3) din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA;

II.4) „... pînă la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești”,

din lit. (c) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 72 alin. (3) din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA;

II.5) „Pînă la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești ...”,

din alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406, prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 72 alin. (1, 3), art. 96 alin. (1), art. 107 alin. (1), art. 126 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA.

În opinia autorului sesizării, sintagmele criticate, indicate supra, în special potrivit: pct. II.2, II.3, II.4, și II.5, urmează a fi examinate cumulativ, or, examinând aceste prevederi legale în coroborare, se evidențiază faptul că, legiuitorul deși a specificat la alin. (2) art. 40 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, că Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut, creind o primă impresie a înființării prin Legea Nr. 113 din 17.06.2010, a entității în cauză, totuși prin conținutul normelor criticate, în special a celor regăsite la:

lit. (b) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești,
lit. (c) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești,
alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești,

legiuitorul precizează în repetate rânduri, despre necesitatea constituirii în viitor a acestei entități, și doar a înființat conceptul acestei entități prin alin. (2) al art. 40 al legii nominalizate.

Deci, sintagmele criticate, indicate supra la pct. II.2, II.3, II.4, II.5, urmează a fi examinate prin prizma corespunderii rigorilor impuse de art. 23 alin. (2) din Constituția RM.

Astfel, din conținutul sintagmei criticate la alin. (2) art. 40 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nu este previzibil tipul acestei persoane juridice, fie public sau privat, precum și momentul constituirii acestei entități, circumstanțe în care autorul sesizării reeșind din prevederile legale va elucida faptul că, entitatea Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nu a fost constituită pînă în prezent.

Deci, în acest sens în ipoteză, va fi pusă în discuție atât tipul privat al entității nominalizate cît și eventual unul public.

La acest capitol este de menționat că, prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 764 din 6 octombrie 2009, a fost instituit grupul de lucru responsabil de elaborarea proiectului de lege cu privire la executorii judecătorești, care a fost elaborat în vederea executării Programului de activitate al Guvernului Republicii Moldova 2009-2013 “Integrare Europeană: Liberate, Democrație, Bunăstare” care conține drept obiectiv reformarea sistemului de executare a hotărîrilor judecătorești prin instituirea sistemului de executori judecătorești **privati**.

Astfel, la 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art Nr : 406, a fost publicată LEGEA Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, care potrivit art. 1 stabilește expres că: *Prezenta lege stabilește statutul, sarcinile și responsabilitățile executorilor judecătorești, modul de organizare profesională și de autoadministrare, relațiile lor cu autoritățile publice, cu organizații publice sau private.*

Conform prevederilor art. 1 din LEGEA Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, este stabilit în mod cert domeniul de reglementare a legii prenotate, și prin această lege organică Legiuitorul nu a constituit Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești RM (în continuare UNEJ RM), ultima urmînd a fi constituită ulterior, și să activeze în bază de Statut.

Totodată, este de menționat că, Guvernul RM nu a transmis nici o parte din împuternicirile sale către UNEJ RM, în temeiul LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, ci de facto le-a dublat, iar, sarcina de bază revenind în continuare Ministerului Justiției al RM, în conformitate cu prevederile imperative ale HOTĂRÎRII GUVERNULUI Nr. 129 din 15.02.2000 cu privire la Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

În condițiile art. 63 alin. (1) din Codul Civil al RM, care prevede în mod expres că, *Persoana juridică se consideră constituită în momentul înregistrării ei de stat, însă UNEJ RM din 2010 pînă în prezent nu s-a înregistrat în mod corespunzător în Registrul de Stat al*

Unităților de Drept, **deținut actualmente de către Instituția Publică Agenția Servicii Publice (anterior ÎS „Camera Înregistrării de Stat”)**. Și aceste circumstanțe în mod incontestabil reflectă faptul că, această entitate UNEJ RM, **dacă este să admitem tipul privat de constituire, atunci concluzionăm ferm că ultima nu a fost constituită pînă în prezent**, or, un extras în acest sens este în lipsă. Or, chiar și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” IDNO – 1002600024700, a fost înregistrată în data de 19.07.2017 în Registrul de stat al persoanelor juridice, circumstanțe ce denotă necesitatea înregistrării de stat, indiferent de tipul entității fie public sau privat.

Mai mult ca atît, pentru a exemplifica practica judiciară în spețe similare, este de menționat că, în baza Deciziei nr. 3ro-245/03 din 03.09.2003 adoptate de către Curtea Supremă de Justiție, în conținut în mod irevocabil a fost reținut că, citez: „... **Uniunea Avocaților din Republica Moldova într-adevăr este o persoană de drept privat care prestează servicii publice.**”

Totodată, în baza Deciziei nr. 3ro-3/03 din 16.07.2003 adoptate de către Curtea Supremă de Justiție, în conținut în mod irevocabil a fost reținut că, citez: „... *Ministerul Justiției, prin recursul declarat a solicitat anularea hotărîrii instanței de fond. Întru motivarea recursului se invocă, că Uniunea Notarilor la data examinării cauzei în fond nu avea personalitate juridică, deoarece prin ordinul Ministerului Justiției nr. 102 din 26 martie 2002 „Cu privire la radiereadîn Registrul birourilor notariale a Uniunii Notarilor ” Uniunea Notarilor a fost radiată din registrul birourilor notariale, iar în conformitate cu legislația în vigoare nu este înregistrată.*”

Și în lumina deciziilor judecătorești indicate supra este de menționat că, CODUL CIVIL Nr. 1107 din 06.06.2002 AL REPUBLICII MOLDOVA a fost publicat în data de 22.06.2002 în Monitorul Oficial Nr. 82-86, circumstanțe care denotă faptul că, analogic și entitatea UNEJ RM este privată, și urmează a fi supusă înregistrării de stat, în Registrul Unităților de Drept deținut de ASP, or, din data adoptării deciziilor judecătorești prenotate legislația ce reglementează domeniul sistemului de executare silită a suferit modificări, executorii judecătorești au devenit privați, însă prevederile art. art. 63 alin. (1) din Codul Civil al RM, au rămas fără modificări și reglementează necesitatea obligatorie de înregistrare a persoanei juridice în Registrul de Stat întru obținerea capacității juridice de exercitare a drepturilor procedurale civile și constituirea legală.

Însă, potrivit poziției ocupate de către factorii de decizie din cadrul UNEJ RM, ultima pentru a se prezenta ca entitate, prezintă un răspuns acordat de către Secretarul de Stat din cadrul Ministerului Justiției al RM – dl Nicolae Eșanu, în special cu nr. 05/1165 din 01.02.2018, însă acest răspuns este de caracter general și în mod evaziv conține forma unei confirmări a existenței acestei entități, or, Secretarul de Stat din cadrul MJ al RM a omis de a se expune în mod concret referitor la data constituirii acestei entități, mai mult ca atît, indicarea existenței unui Statut, în mod inevitabil impune această autoritate de a face referire și la momentul intrării în vigoare a actului normativ prin care a fost aprobat Statut de funcționare al UNEJ RM, în baza cărui activează actualmente UNEJ RM, cu indicarea Monitorului Oficial al RM, în care a fost publicat actul normativ prin care a fost aprobat Statut de funcționare al UNEJ RM, or, în lipsa acestor informații concrete, acest răspuns nu elucidează nimic altceva decît faptul că, poziția susținută de autorul sesizării este una corectă, iar, UNEJ RM încă nu a fost constituită pînă în prezent. Or, reeșind din informațiile acordate de Serviciul Fiscal de Stat al RM, potrivit extrasului din baza de date a Serviciilor fiscale electronice în privința UNEJ RM, în calitate de administrator figurează – Novicov Oxana Victor, care deține funcția de Secretar general al UNEJ RM, iar, un eventual președinte al UNEJ RM, nu a fost intabulat nici într-un registru de stat, generînd astfel o incertitudine evidentă.

Autorul sesizării atrage atenția Înaltei Curți asupra faptului că, entitatea UNEJ RM invocă existența unui Statut, însă acest draft al eventualei entități ce urmează a fi constituită în viitor, nu corespunde prevederilor legale, și vine în contradicție însăși LEGII Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, în special lit. (a) alin. (1) art. 18 Suspendarea activității executorului

18

judecătorească (spre exemplu punctul 5.75 al acestui Statut), Consecințele suspendării, din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, or, legea nominalizată prevede necesitatea suspendării activității, iar, fostul Președinte al UNEJ RM, 8 ani a activat concomitent și ca executor judecătorească și deținând funcția electivă de Președinte al UNEJ RM, acoperindu-și poziția, prin faptul că Statutul la pct. 5.75, îl obligă să desfășoare concomitent ambele activități.

Mai mult ca atât, autorul sesizării remarcă faptul că, aflându-se într-o situație analogică UNIUNEA AVOCAȚILOR din RM, a publicat la 08.04.2011 în Monitorul Oficial Nr. 54-57, art Nr : 302, STATUTUL PROFESIEI DE AVOCAT Nr. 302 din 29.01.2011.

În altă ordine de idei, este de menționat că potrivit art. 58 alin. (3) din Codul Civil al RM, Prin derogare de la prevederile alin.(2), **persoanele juridice de drept public se pot înființa și altfel, în cazuri expres prevăzute de lege.**

Însă, la caz urmează să delimităm institutul **înființării** acestei entități, de institutul **constituirii** entității în cauză.

Și sub acest aspect, este de menționat că, potrivit art. 63 alin. (2) din Codul Civil al RM, **Persoana juridică de drept public se consideră constituită în momentul intrării în vigoare a actului normativ prin care se aprobă regulamentul ori statutul ei sau în momentul indicat în act.**

Deci în speță, legiuitorul prin instituirea normelor de drept regăsite la lit. (b) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, lit. (c) art. 50 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, a prevăzut că, entitatea UNEJ RM va fi legal **constituită în momentul intrării în vigoare a actului normativ, prin care se va aproba Statutul UNEJ RM, fiind un moment viitor.**

Iar, poziția autorului sesizării este confirmată în mod incontestabil prin prevederile legale regăsite la norma de drept din art. 55 alin. (2) al Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, care prevede în mod expres că: „**În termen de 2 luni de la data publicării prezentei legi, Ministerul Justiției va elabora și va aproba actele normative necesare organizării și funcționării sistemului de executare silită.**”.

În consecință, constatând faptul că, atât entitatea UNEJ RM, cât și organele sale de conducere în condițiile Legii Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, nu dispun de atribuții ce le-ar conferi dreptul de a elabora și aproba actul normativ prin care se va aproba statutul UNEJ RM, iar, în Monitorul Oficial al RM, din data intrării în vigoare a Legii Nr. 113 din 17.06.2010 până în prezent, **nu a fost publicat actul normativ** prin care s-ar aproba statutul UNEJ RM, este evident că, constituirea entității UNEJ RM este un eveniment viitor, iar, sintagmele criticate nu pot trece testul previzibilității impus prin art. 23 alin. (2) din Constituția RM.

Iar, la elaborarea unui act normativ, legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca aceasta să corespundă exigențelor calității, i.e. accesibilitatea și previzibilitatea. În particular, textul legislativ trebuie să fie conform cu principiul coerenței (HCC nr. 6 din 19.03.2019, §§ 40,41; HCC nr. 8 din 05.04.2019, § 39).

Concomitent, potrivit HCC nr. 2 din 30.01.2018 § 45, legea trebuie să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, care generează incertitudine și insecuritate juridică.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Onorată Curte!

Autorul sesizării consideră că sunt întrunite în mod absolut condițiile, menționate în HCC nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. (a) și (g) din Constituția Republicii Moldova.

Obiectul sesizării privind excepția de neconstituționalitate intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. (a) din Constituția RM, recurentul – executorul judecătoresc Gosic Andrei este în drept să ridice excepția de neconstituționalitate în fața Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, pentru sesizarea Curții Constituționale a RM, în scopul expunerii referitor la verificarea neconstituționalității alin. (6) art. 14, alin. (2) art. 40, lit. (b) art. 50, lit. (c) art. 50, alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, în corespundere cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 72 alin. (3), art. 96 alin. (1), art. 107 alin. (1), art. 126 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA.

Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, reeșind din faptul că, executorul judecătoresc Gosic Andrei în cadrul procesului de judecată atât în prima instanță cât și în fața Curții de Apel Chișinău, a invocat lipsa capacității de exercițiu a drepturilor civile a UNEJ RM, înaintînd în data de 26.01.2018, în baza art. 267 lit. (a), (b), și (c), art. 268 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă al RM, o cerere cu privire la scoaterea cererii de chemare în judecată înaintate de UNEJ RM de pe rol, însă la 02.02.2018, prin Încheierea Judecătorei Chișinău sediul Centru, dosar nr. 3-12/18, a fost respinsă cererea în cauză, circumstanțe în care în opinia autorului sesizării declararea ca fiind neconstituțională a sintagmelor contestate, va asigura un proces echitabil și conform exigențelor art. 6 CEDO, în condițiile în care recursul a fost declarat admisibil, iar, o hotărîre anterioară adoptată de către Curtea Constituțională a RM avînd ca obiect prevederile legale contestate nu există.

Sesizării privind excepția de neconstituționalitate este ridicată de partea în proces.

În consecință autorul sesizării respectuos solicită Curții Constituționale să verifice constituționalitatea alin. (6) art. 14, alin. (2) art. 40, lit. (b) art. 50, lit. (c) art. 50, alin. (3) art. 54 din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, prin prizma criticilor regăsite în sesizare, în corespundere cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 72 alin. (3), art. 96 alin. (1), art. 107 alin. (1), art. 126 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA, declarîndu-le neconstituționale.

VI. DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Nu sunt.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

1. scrisoarea MJ al RM cu nr. 05/1165 din 01.02.2018;
2. scrisoarea UNEJ RM cu nr. 37 din 27.01.2017;
3. hotărârea nr. 9 din 02.09.2016 a Congresului UNEJ RM;
4. hotărârea nr. 10 din 25.10.2017 a Congresului UNEJ RM;
5. scrisoarea nr. 845 din 13.11.2017 a UNEJ RM;
6. hotărârea Consiliului UNEJ RM nr. 42 din 14.08.2017;
7. decizia nr. 3ro-245/03 din 03.09.2003 adoptată de către Curtea Supremă de Justiție;
8. decizia nr. 3ro-3/03 din 16.07.2003 adoptată de către Curtea Supremă de Justiție;
9. extras nr. 10934 din 20.07.2018.
10. extras din baza de date a Serviciilor fiscale electronice în privința UNEJ RM.

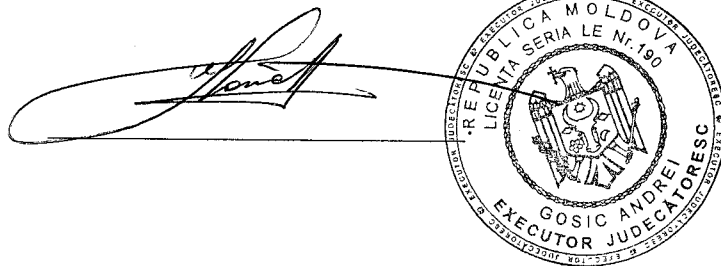
VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul Republica Moldova, m. Chișinău
Data 11.06.2019

Cu respect,

Executor Judecătoresc
Gosic Andrei

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând cererea depusă de către executorul judecătoresc Andrei Gosic cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Andrei Gosic privind contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 03 ianuarie 2018, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Andrei Gosic privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că ordinul Ministrului Justiției nr. 924 din 27 octombrie 2017, publicat în Monitorul Oficial nr.383-388 din 03 noiembrie 2017, a fost emis cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 14 alin. (6) din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, care prevede că, investirea cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripția unei alte instanțe de judecată se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, cu respectarea prevederilor alin.(2) lit. a)–d).

Astfel, în prealabil emiterii ordinului nr. 924 din 27 octombrie 2017 nu a fost obținut acordul Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești privind transferul executorului judecătoresc Andrei Gosic din circumscripția r-lui Călărași în circumscripția mun. Chișinău.

Totodată, actul administrativ contestat denotă și o ingerință nepermisă în activitatea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești ca organ de autogestiune a profesiei executorilor judecătorești, deși, atât prin normele cuprinse în Legea

privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, cât și prevederile statutare ale asociației este prevăzută lipsa raporturilor de subordonare în coraport cu autoritățile publice, precum și a principiilor de organizare și funcționare precum: autonomiei, legalității, conlucrării pentru rezolvarea problemelor de interes comun.

Operarea transferurilor de către Ministerul Justiției în lipsa propunerii CUNEJ, este de natură să pericliteze procedura de executare din teritoriu.

A menționat că la 14 noiembrie 2017 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus în adresa Ministerului Justiției cerere prealabilă, solicitând anularea actului administrativ contestat. Întrucât în termenul prevăzut de lege Ministerul Justiției nu a soluționat cererea prealabilă recepționată, la 03 ianuarie 2018 a fost înaintată prezenta cerere de chemare în judecată.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului Ministrului Justiției nr. 924 din 27 octombrie 2017 „Cu privire la investirea cu împuterniciri de exercitare a activității de executare în circumscripția unei alte instanțe de judecată a executorului judecătorec Andrei Gosic în legătură cu transferul acestuia”.

Prin încheierea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea înaintată de către Gosic Andrei privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de către reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, avocatul Josan Vasile împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătorec Gosic Andrei cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, fiind anulat ordinul Ministrului Justiției nr. 924 din 27 octombrie 2017 „Cu privire la investirea cu împuterniciri de exercitare a activității de executare în circumscripția unei alte instanțe de judecată a executorului judecătorec Andrei Gosic în legătură cu transferul acestuia”.

Pentru a decide astfel, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a constatat că ordinul contestat a fost emis cu încălcarea procedurii prevăzute de art. 14 alin. (6) din Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17 iunie 2010 or, Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nu a înaintat Ministerului Justiției al Republicii Moldova propunerea referitor la transferul executorului judecătorec Andrei Gosic.

Prin decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de executorul judecătorec Andrei Gosic și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2018.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este o asociație profesională a executorilor judecătorești, care dispune de competențe determinate inclusiv în procesul de organizare a activității executorilor judecătorești. Emiterea unui act de către Ministrul Justiției privind modificarea competenței teritoriale a executorului judecătorec este condiționată de înaintarea unei asemenea propuneri de Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Or, competența de înaintare a unei asemenea propuneri prin lege a fost atribuită exclusiv Consiliului Uniunii.

În asemenea circumstanțe, instanța de fond în temei legal a stabilit că la emiterea ordinului Ministrului Justiției nr. 924 din 27 octombrie 2017 „Cu privire la

învățarea cu împuterniciri de exercitare a activității de executare în circumscripția unei alte instanțe de judecată a executorului judecătoresc Andrei Gosic, în legătura cu transferul acestuia” s-a încălcat procedura prevăzută de art. 14 alin. (6) din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010.

Colegiul civil a menționat că hotărîrea atacată cu apel a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios.

La 24 septembrie 2018, în termenul prevăzut de art. 434 alin.1 Cod de procedură civilă, intervenientul accesoriu, executorul judecătoresc Andrei Gosic a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărîrii din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea recursului recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.(2), lit.a), b), alin.(4) Cod de procedură civilă, și anume instanța ierarhic inferioară nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a apreciat în mod arbitrar probele prezentate la materialele pricinii, aplicând eronat regulile cu privire la sarcina probațiunii, neoferind răspuns la toate circumstanțele și argumentele invocate în cererea de apel, cît și faptul că instanța a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu soluțiile instanțelor ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt indicate pe parcursul examinării cauzei.

A indicat că 20 iulie 2016 a depus la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cererea cu privire la avizarea transferului său în circumscripția teritorială din r-nul Călărași în circumscripția teritorială a mun.Chișinău, sectorul Centru, indicînd toate motivele în sprijinul cererii date. Concomitent a depus o copie a cererii menționate și la Ministerul Justiției al Republicii Moldova. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a tergiversat în mod ilegal examinarea cererii sale.

Astfel instanțele ierarhic inferioare nu au examinat integral sub toate aspectele procesul de adoptare la 27 octombrie 2017 de către Ministrul Justiției a ordinului nr.924, care luînd în considerare existența răspunsului nr. 89 din 18 august 2017 adoptat de CTEJ Centru, care a devenit irevocabil prin neatacare, nu poate fi neglijat, or acesta și-a produs efectul juridic, care sub toate aspectele elucidează respectarea prevederilor art. 14 alin. (6) al Legii nr.113 din 17 iunie 2010.

Respingerea probei cum este răspunsul nr.89 din 18 august 2017 adoptat de către Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru, în mod flagrant aduce atingere unui din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului, principiul securității raporturilor juridice.

Hotărîrea primei instanțe este ilegală deoarece cererea de chemare în judecată urma în temeiul art.171 alin. (1) Cod de procedură civilă să fie restituită, deoarece la cererea de chemare în judecată nu a fost prezentat documentul ce legalizează împuternicirile reprezentantului, iar pe versoul mandatului avocațional la compartimentul client este înscris Talmaci Roman, fără specificarea căreiva funcții în cadrul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Totodată instanța judecătorească prin încheierea din 02 februarie 2018 a respins cererea sa de scoatere de pe rol pe motivul că reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere, așa cum Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a solicitat în cererea sa prealabilă abrogarea ordinului ministrului justiției nr.294 din 27 octombrie 2017 ca fiind ilegal, și nu

ordinul nr.924.

A specificat că Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nu dispune de personalitate juridică și în mod unilateral nu putea înainta nici o cerere împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, or cererea a fost semnată sau depusă în instanță de o persoană neîmputernicită, Talmaci Roman neavând împuternicirile respective. Mandatul avocațional urma să fie semnat de către secretarul general al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în temeiul art. 44 alin. (4), lit.b) Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nu are capacitate de exercițiu al drepturilor procedurale civile, fiind lipsit de capacitatea de folosință în condițiile art.60 alin. (1) Cod civil, or, această capacitate de folosință a persoanei juridice se dobândește la data înregistrării de stat și încetează la data radierii ei din registrul de stat.

La 15 octombrie 2018, în adresa intimaților Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a fost expediată copia recursului declarat de executorul judecătoresc Andrei Gosic, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 15 noiembrie 2018 și 27 noiembrie 2018 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus referință, solicitând declararea inadmisibilă a recursului adresat de intervenientul accesoriu, executorul judecătoresc Andrei Gosic, așa cum temeiurile invocate de recurent sunt aceleași, cărora instanța de fond și instanța de apel deja le-a dat o apreciere corespunzătoare. Cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 Cod de procedură civilă.

La 26 noiembrie 2018 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus referință, solicitând declararea inadmisibilă a recursului adresat de intervenientul accesoriu, executorul judecătoresc Andrei Gosic, așa cum recursul conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare. A indicat că întru executarea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 19 februarie 2018, menținută prin decizia din 24 iulie 2018, la 03 septembrie 2018 a fost emis ordinul Ministrului Justiției nr.526 „Cu privire la executarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău”, publicat în Monitorul Oficial nr.336-346 la data de 07 septembrie 2018.

La 19 martie 2019 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Vladimir Grosu, a depus referință, solicitând încetarea procedurii examinării cererii de recurs și declararea ca fiind inadmisibilă cererea de recurs depusă de către executorul judecătoresc Gosic Andrei.

Prin încheierea din 06 martie 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de executorul judecătoresc Andrei Gosic, a fost considerat admisibil.

La data de 11 iunie 2019, executorul judecătoresc Andrei Gosic a depus cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate în vederea verificării constituționalității unor sintagme din art. 14 alin. (6), art. 40 alin. (2), art. 50 lit. b), art. 50 lit. c), art. 54 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Examinând cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate depusă de către executorul judecătoresc Andrei Gosic, Colegiul civil, comercial și de

contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată necesitatea ridicării excepției de neconstituționalitate cu sesizarea Curții Constituționale.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Conform paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

În paragraful 83 din Hotărârea menționată, Curtea Constituțională a reținut că, verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, iar judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că sunt întrunite condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite în art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă și de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016.

La caz, obiectul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate constituie:

– prevederile art. 14 alin. (6) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești în partea ce vizează sintagma „Învestirea cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripția unei alte instanțe de judecată se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești...”;

– prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume „Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut”;

– prevederile art. 50 lit. b) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume „Departamentul de Executare: b) va exercita funcțiile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pînă la crearea acesteia”;

– prevederile art. 50 lit. c) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume în partea ce vizează sintagma „...pînă la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești...”;

– prevederile art. 54 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume în partea ce vizează sintagma „Pînă la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești...”.

Colegiul atestă că obiectul excepției de neconstituționalitate face parte din categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către executorul judecătoresc Andrei Gosic, care este parte a prezentului litigiu, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei.

Totodată, s-a constatat că o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile invocate de solicitant nu există, motiv din care cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate urmează a fi admisă.

Instanța de recurs menționează că cererea de sesizare a Curții Constituționale privind verificarea constituționalității normelor indicate supra, depusă de către executorul judecătoresc Andrei Gosic constituie o prerogativă a părții din proces.

Cu referire la acest aspect, Colegiul subliniază că obiectul recursului declarat de intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Andrei Gosic, cu care a fost sesizată instanța de recurs îl constituie decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de executorul judecătoresc Andrei Gosic și Ministerul Justiției, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2018, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, fiind anulat ordinul Ministrului Justiției nr. 924 din 27 octombrie 2017 „Cu privire la investirea cu împuterniciri de exercitare a activității de executare în circumscripția unei alte instanțe de judecată a executorului judecătoresc Andrei Gosic în legătură cu transferul acestuia”.

Prin urmare, prevederile legale a căror control constituțional se solicită de către executorul judecătoresc Andrei Gosic sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecății, or excepția de neconstituționalitate este ridicată asupra prevederilor art. 14 alin. (6), art. 40 alin. (2), art. 50 lit. b), art. 50 lit. c), art. 54 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, pe care și-au întemeiat poziția instanțele ierarhic inferioare la emiterea soluției de admitere a pretențiilor Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în special art.14 alin. (6) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Totodată, ca rezultat al admitterii cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a amâna examinarea recursului în prezenta cauză, reieșind din dispozițiile art. 12¹ alin. (3) Cod de procedură civilă, conform cărora ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

În urma celor relatate Colegiul civil comercial și contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de către executorul judecătoresc Andrei Gosic privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (6) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești în partea ce vizează sintagma „Învestirea cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripția unei alte instanțe de judecată se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești...”; art. 40 alin. (2) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume „Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și activează în bază de statut”; art. 50 lit. b) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume „Departamentul de Executare: b) va exercita funcțiile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești până la crearea acesteia”; art. 50 lit. c) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume în partea ce vizează sintagma „...până la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești...”; art. 54 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, și anume în partea ce vizează sintagma „Până la constituirea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești...”, cu amânarea examinării recursului până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu art. 12¹, art. 269 - 270 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se admite cererea depusă de către executorul judecătoresc Andrei Gosic, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se transmite Curții Constituționale cererea depusă de către executorul judecătoresc Andrei Gosic privind controlul constituționalității unor sintagme din art. 14 alin. (6), art. 40 alin. (2), art. 50 lit. b), art. 50 lit. c), art. 54 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Se amână examinarea recursului declarat de către intervenientul accesoriu, executorul judecătoresc Andrei Gosic, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Andrei Gosic privind contestarea actului administrativ, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

Copia corespunde originalului,
judecător

Victor Burduh